روزنامه سیاسی، اقتصادی، فرهنگی، اجتماعی، ورزشی صبح ایران • صاحب امتیاز و مدیرمسئول: مهدی رحمانیان • نشانی: میدان آرژانتین،خیابان الوند، کوچه آرشیا، پلاک ۶ • تلفن: ۹۲و۸۸۶۵۴۳۹۰ • نمابر: ۸۸۸۸۰۷۱۹ • تلفن آگهی‌ها: ۸۸۱۹۲۸۷۷ • تلفن امور مشترکین: ۸۸۲۰۹۵۹۳ • توزیع: شرکت‌پیام‌رسان پیروز تلفن: ۵- ۶۶۲۷۲۱۳۰ • چاپ: گلریز تلفن: ۶۶۷۹۵۴۴۲

روزنامه شرق

www.sharghdaily.ir

دوشنبه • ۱۱ مرداد ۱۳۹۵ • ۲۷شوال ۱۴۳۷ • اول آگوست ۲۰۱۶ • سال سیزدهم • شماره ۲۶۴۴ • ۲۰ صفحه

اذان ظهر تهران ۱۳:۱۱ • اذان مغرب ۲۰:۲۸ • اذان‌صبح‌فردا ۴:۳۷ • طلوع آفتاب ۶:۱۳

روزنامه فردا

fardashargh@gmail.com

ماجرای عشق و عاشقی میدون

همه نمایندگان مجلس دریک واگن مترو

یا چرا باید مجلس در تهران نباشد؟

پوریا عالمی

● استاندار خوزستان با تأیید مرگ چهار بیمار دیالیزی در بیمارستان‌های گلستان و سینا گفت: دو بیمار دیگر در بخش مراقبت‌های ویژه بستری هستند. می‌بینی سوفیا؟ من همیشه نگران تو هستم از بس که شیرینی. یک وقت کارت به خوزستان، به دیالیز یا به بیمارستان نکشد.

بعد هم توی خوزستان شرایط پیچیده‌ای است. فکر کن الان من و تو توی خوزستان بودیم؛ اگر هوا می‌خوردیم از بس شن و خاک و غبار توی هوا هست دچار تنگی نفس می‌شدیم و خلاص. اگر هوا نمی‌خوردیم و به‌جای هوا، قند می‌خوردیم، دچار دیالیز می‌شدیم و خلاص. اگر هم نه هوا می‌خوردیم، نه قند، می‌نشستیم توی خانه و غصه می‌خوردیم و دچار بغض و دق می‌شدیم و خلاص.

سوفیا به نظر من به‌جای سفرهای استانی دولت‌ها، همه نمایندگان مجلس باید سه‌ماه، سه‌ماه بروند در یک استان دیگر زندگی کنند و همان‌جا جلسه برگزار کنند. این تنها راهی است که ببینند وضع مردم چطوری است.

اصلا به نظرم همه نمایندگان مجلس را باید یک هفته با هم بستری کنیم در بیمارستان‌های دولتی و خصوصی تا ببینند اوضاع مریض‌ها چطور است. یا همه را با هم سوار یک واگن مترو کنیم تا ببینند چطوری ما ۵۰۰ نفری توی مترو می‌چپیم و خیال می‌کنیم به‌هم نزدیک هستیم.

اگر قول بدهند همه با هم سوار مترو شوند، از اینکه همه با هم سوار اتوبوس بی‌آرتی شوند چشم می‌پوشم سوفیا.

خلاصه من مطمئن هستم اگر نمایندگان مجلس بنشینند توی تهران، فقط خیابان‌های تهران بیشتر سرسبز می‌شوند. حیف است این عزیزان فقط در تهران بمانند. بهتر است استان‌به‌استان بروند و همه‌جا را آباد کنند.

وصیت

چی دارم می‌گویم سوفیا؟ خیلی از این دلاوران با «امید» وارد مجلس شدند و الان رسما اعلام کرده‌اند «بی‌امید» هستند و مردم را «ناامید» کردند.

کارتون خواب

محسن نوری‌نجفی

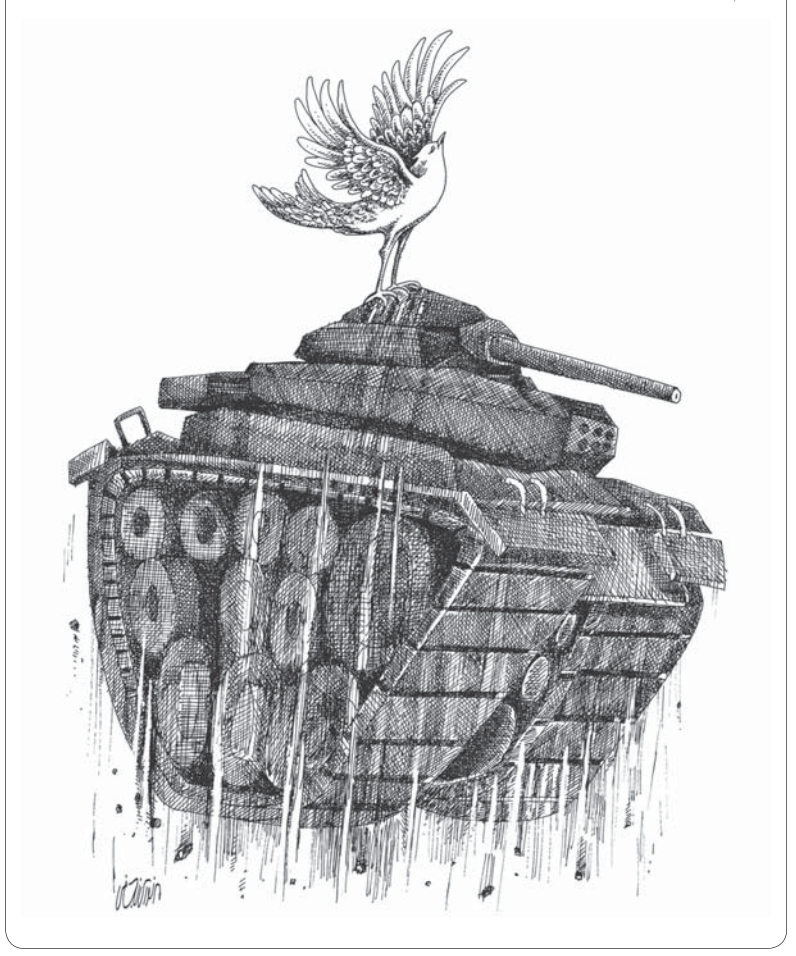

تخته سبز

تفاوت محیط‌بانی در ایران و آمریکا

مژگان جمشیدی

در آستانه ۳۱ جولای که به نام روز جهانی محیط‌بان نام‌گذاری شده است، فدراسیون بین‌المللی محیط‌بانان اعلام کرد در سال گذشته بیش از هزار محیط‌بان در سراسر جهان از سوی قاچاقچیان حیات وحش و شکارچیان به قتل رسیده‌اند. آمارها نشان می‌دهد بیش از ۹۵ درصد کشته‌ها مربوط به کشورهای درحال‌توسعه در آسیا، آفریقا و آمریکای جنوبی است و کمتر موردی از تعرض و کشتار محیط‌بانان در کشورهای اروپایی یا آمریکای شمالی گزارش شده است. از این تعداد حدود ۲۸ محیط‌بان و جنگلبان هم در همین یک دهه گذشته در ایران به قتل رسیده‌اند تا شمار شهدای محیط‌بانی و جنگلبانی کشورمان در چهار دهه گذشته اکنون به عدد ۱۴۳ برسد. محیط‌بانی اگرچه در همه‌جای دنیا جزء مشاغل سخت و پرمخاطره محسوب می‌شود اما این مخاطرات در برخی کشورها مانند ایران که عملا محیط زیست و سازمان متولی‌اش کوچک‌ترین جایگاهی در اولویت‌های راهبردی کشور ندارند، بیشتر است. درحال‌حاضر دوهزارو ۷۰۰ محیط‌بان در ایران باید از ۱۷ میلیون هکتار از مناطق حفاظت‌شده کشور در شرایطی که یک میلیون و ۸۰۰ هزار شکارچی مجاز و غیرمجاز حیات‌وحش کشور را هدف قرار داده‌اند، محافظت کنند، یعنی هر محیط‌بان باید در پهنه وسیعی از طبیعت و به ازای هر شش‌هزارو ۳۰۰ هکتار، با ۳۷۰ شکارچی مجاز و غیرمجاز مقابله کند و در این نبرد نابرابر محیط‌بان یا باید مانند ۱۱۹ شهید محیط‌بانی کشورمان کشته شود، یا اگر خود زنده بماند ولی شکارچی را در درگیری از پا دربیاورد، بازهم محکوم به مرگ و قصاص است! حالا به این همه سختی کار محیط‌بانی، کمبود امکانات و تجهیزات حفاظتی و حقوق حداقلی و ناچیز را اضافه کنید؛ اینکه اگر در ایران محیط‌بان باشید دستمزد ماهانه‌تان به‌طور متوسط یک میلیون تومان و در سال ۱۲ میلیون تا ۱۴ میلیون تومان (معادل چهارهزار دلار) است آن هم در شرایطی که مجبور هستید به جای ۱۷۶ ساعت کار در ماه، حداقل ۴۳۲ ساعت در ماه در بدترین شرایط آب‌وهوایی و دور از شهر و خانواده خدمت کنید! اما وضعیتی این‌چنین دشوار تقریبا در هیچ کجای آمریکا و اروپا حاکم نیست، چراکه به موجب اعلام سازمان حفاظت محیط زیست آمریکا، حداقل حقوق محیط‌بانان در این کشور به ازای هر ساعت کار، ۱۵ دلار و در یک سال به‌طور متوسط ۸۰ هزار دلار است که بسته به نوع منطقه و در ایالت‌های مختلف این رقم گاهی پایین‌تر و گاه بیشتر هم می‌شود. از سوی دیگر، سرویس پارک‌ها و مناطق حفاظت‌شده این کشور مانند بسیاری از کشورهای پیشرفته و حتی برخی کشورهای آفریقایی مجهز به سیستم‌های پایش ماهواره‌ای و هواپیما و بالگرد و... است درحالی‌که در ایران جز محیط‌بان و سلاحش و یک بی‌سیم که در بسیاری از مناطق، آن هم خراب و غیرقابل استفاده است، امکانات دیگری در میان نیست.

واکنش

درآمد پزشکان دو رو دارد

شرق: انتشار گزارش روز گذشته «شرق» درباره درآمدهای غیرمتعارف، با واکنش از سوی پزشکان همراه شد که در زیر به آن می‌پردازیم. پزشکانی که با دفتر «شرق» تماس گرفتند، اصلی‌ترین مشکل این گزارش را، یکسان درنظرگرفتن «درآمد» و «حقوق ماهانه» اعلام کردند، درحالی‌که فرض محاسبات عددی جداول و متن آن گزارش، تعرفه‌های قانونی مصوب سال ۹۵ و اظهارات اخیر معاون وزیر بهداشت درباره زمان لازم برای ویزیت هر بیمار بوده که هر دو در رسانه‌های معتبر کشور وجود دارند و قابل دسترسی هستند. اما آنها معترضانه معتقد بودند که این ارقام چندان با واقعیت جور درنمی‌آید که به این موضوع حتی در همان گزارش هم اشاره شده بود. به گفته دکتر بابک زمانی، متخصص مغز و اعصاب میان مبلغ درآمدی که در این گزارش اشاره شده و درآمد خالص پزشکان، فاصله بسیاری هست چراکه آنها برای اجاره و اداره امور مطب هزینه‌های سرسام‌آوری می‌کنند. از سوی دیگر، آن طور که دکتر حمید یوسفی، روان‌پزشک می‌گوید، پرداختن به موضوع درآمد پزشکان، یکی از دل‌مشغولی‌های همیشگی مراجعان مطب‌هاست: «لطیفه‌ای میان پزشکان گفته می‌شود که اولین کار مراجعان ما وقت خروج از مطب، حساب‌کردن درآمد ماست. وقتی محاسبه درآمد پزشکان را در جدول مطلب شما دیدم، مغزم سوت کشید، به خودم گفتم یعنی من این همه درآمد دارم و خودم از آن بی‌اطلاع هستم؟» ایرادی که دکتر یوسفی به این گزارش وارد دانسته، محاسبه کار هشت‌ساعته پزشکان در ۲۶ روز کاری است: «این کار لابد همان کاری است که ممیزان گرامی مالیات هم انجام می‌دهند اما واقعیت بسیار دور از این تصورات است». او می‌گوید: «دست‌کم درباره خود و همکاران روان‌پزشکم می‌توانم مدعی شوم در هفته بیش از دو یا سه روز در مطب نمی‌نشینیم و هشت ساعت مداوم هم بیمار نمی‌بینیم آن هم بی‌وقفه! البته حساب برخی اندک از همکاران جداست». دکتر سیدحسین مهرآوران، متخصص داخلی هم از زاویه دیگری، این گزارش را مورد نوازش قرار می‌دهد: «انتشار چنین گزارش‌هایی، دید اشتباهی نسبت به دریافتی پزشکان ایجاد کرده، درحالی‌که میانگین دریافتی پزشکان متخصص در سال گذشته، ۱۳،۹ میلیون تومان بوده است». مهرآوران تأکید می‌کند: «یک پزشک متخصص در آمریکا روزی حدود ۱۰ویزیت انجام می‌دهد آن هم با رقم حدودی از ۶۸ تا ۲۳۴ دلار برای هر ویزیت و طبعا مخارج زندگی‌اش با همین میزان کار می‌گذرد اما در ایران واقعی‌نبودن مبلغ ویزیت و نبودن سیستم ارجاع بیمار، باعث شده که هم هزینه‌های سلامت افزایش پیدا کند و هم پزشکان نتوانند وقت کافی برای مراجعان خود بگذارند». با این همه، این نکته‌ها کامل‌کننده گزارش «شرق» بودند چراکه به عنوان نمونه، در همان گزارش هم به این مسئله اشاره شده بود که روان‌پزشکان توان ویزیت هشت بیمار را در طول روز ندارند و مواردی از این دست. اما چه خوب که صنفی در ایران وجود دارند که این چنین همراه یکدیگر هستند و احتمالا می‌توان از این نیروی اجتماعی قوی آنها در جهت فعالیت‌های عام‌المنفعه و حرکت‌های اجتماعی بهره برد؛ مثلا اینکه چگونه چند بیمار دیالیزی در بیمارستانی در کارون فوت کردند.